

„Osud můžete ovlivnit.“ Ezoteristé EVŽEN KREJČÍ a JITKA CORLIOVÁ

U dlouholetých životních i obchodních partnerů Evžena a Jitky si můžete třeba nechat vyložit karty. V jejich obchůdku jsou dokonce k dostání karty, které společně vymysleli – určité věci jsou na nich vypsány jako jakýsi „tahák“ – a v tím pádem nemusíte složitě studovat stohy knížek a prokousávat se ději mezi nebem a zemí. Můžete se naučit soustředit se, spoléhat na svou intuici a karty si pak vyložit třeba doma sami.

Jak se přihodilo, že pracujete spolu?

E.K. Nějak to postupně vyplynulo. Měti jsme tady knížky, bylinky, olejičky, vyráběli jsme léčivé bylinné směsi.... Začali jsme spolupracovat s kartáři a léčiteli a stále více jsme se nořili do světa ezoteriky. Mě karty vždy zajímaly, ale nikdy mě nenapadlo, že bych je vykládal. Nebylo to nějaké „osvícení shůry“, prostě jsem se k tomu jednou rozhodl a začal s tím. Vykládal jsem asi tři roky, ale přestalo mě to bavit – kvůli lidem. Pokud jsem jim něco radil, neřídili se tím, a za rok se zase přišli ptát na to samé měl jsem pocit, že to je zbytečné. Pak se zapojila i moje paní, která se zpočátku ostýchala. Vykládali jsme „napůl“ – ona se více zaměřovala na partnerské vztahy – jako žena se umí lépe vcítit do lidí, protože jak já říkám – ženy se mohou napojit „přes srdíčko“ rovnou, ale my, chlapi, musíme napřed mozek vypnout, a pak se napojit. Dnes se vykládám věnuje hlavně ona.

Je nám osud dán?

E.K. Osudu se vyhnout nemůžeme. Ale představte si ho jako jakousi pomyslnou čáru – nahoře je plus, pod ní minus. Naším úkolem je dostat se do plusu, nikoli do minusu. A naše svobodná volba spočívá právě mezi tím. V životě můžeme udělat cokoli – do plusu i do minusu, ale vždycky pak musíme nést následky. Akce vyvolává reakci.

Můžete si vyložit na partnerství sami sobě?

E. K. To je složité. Říká se, že i ti nejlepší kartáři chodí k někomu jinému. To, že se ptáte na sebe nebo někoho hodně blízkého

vás hodně ovlivňuje. Na sebe navzájem se neptáme – karty nám pomohou třeba při rozhodování při našem podnikání. J.C. Pokud si člověk na partnerství vykládá sám sobě, moc to nejde. Jakoby to „kolem“ neviděl, ani neslyšel.

Paní Jitko, a jak to s tím osudem vidíte vy? Je nám něco dáno tzv. do vínku a můžeme s tím něco dělat?

J.C. Dáno určitě je. Jde o to, jak s tím naložíte. Člověk musí vnímat, co mu říkají pocity, tělo, naslouchat intuici. Vyvíjíme se po spirále – někdo skončí v prvním patře, jiný výš, někdo spadne do přízemí. S některými lidmi je to těžké. V kartách vidíte, že mají průšvih za průšvihem, snažíte se jim poradit, ale oni prostě neslyší. Stále se dostávají do stejných situací a nedokáží se z nich poučit.

Lidé, kteří vykládají karty, by měli být asi vynikající psychologové a mít vysokou schopnost empatie...?

J.C. Určitě. Ale co se týče té empatie – nesmíte se nechat strhnout. Někdo chce, aby byl litován, a na to přistoupit nesmíte. Soucítíte s ním, to jistě, přejete mu, aby se z problematické situace dostal, a poradíte mu, ale pokud se utápí v sebelibosti nebo jen obviňuje okolí – s tím se opravdu pracovat nedá.

Pokud si tedy člověk nechá vyložit karty, je to asi prostředek k tomu, nechat si od kartářky pomoci při hledání řešení té dané situace.

J.C. Ano. Upozorním ho na úskalí, co se s tím dá nebo nedá dělat.... Já nevykládám způsobem, že si rozložím karty a říkám – máte tam to a to, máte takového a takového partnera... Ne. Já se ptám. Vykládám na rok dopředu, některé věci i dále...

A pokud se lidé ptají na partnerské vztahy?

J.C. U partnerství se zeptám, jestli partner je nebo není – pokud ano, zjistím, zda a jaké čekají daný pár krize, jestli je možné je vyřešit, případně jakým způsobem, nebo bude lepší ze vztahu odejít. Ale jen na člověku záleží, jak se k tomu postaví. V partnerství musí na sobě pracovat opravdu oba, snaha jednoho nestačí. Jak říkám, hodně závisí na nás. Na tom, jak pohlížíme na svět, jak se vyrovnáváme s problémy a do jaké míry jsme schopni nebo se snažíme svůj život změnit.